

“ Z A R J A ”

MESEČNIK ZA SLOVENSKO ŽENSTVO V AMERIKI.

Štev. (No.) 11.

May, 1930.

Letnik (Volume) 2.

Pozdravljene gl. uradnice in delegatinje druge redne konvencije S. Ž. Z.

Še par tednov in zbrale se bote, da obdržite konvencijo, ki, upamo, da bo prinesla veliko dobrega celokupnemu članstvu naše dične organizacije. Vsaka podružnica bo brez dvoma poslala najboljše članice kot delegatinje, ki bodo pomagale zbrati najboljše izmed najboljšega, ker le najboljši predlogi bodo koristni za organizacijo. Seveda se ne bo moglo ugoditi želji vsake posamezne podružnice, zmagala bo večina in manjšina se bo modro uklonila. Želim in sem trdno prepričana, da bo ta konvencija ravno tako složno delovala, kot je naša prva, leta 1927 v Chicagu. Da bo na tej konvenciji vel isti sesterski in vzajemni duh, kot je prevladoval na prvi konvenciji. Da bomo pustile vse osebnosti in vsa posamezna prepričanja na stran ter se prilagodile večini in stopile na tisto stran, kjer bo kazalo večje koristi in večji napredek za S.Ž.Z. Da se bomo sešle v naši naselbini kot prijateljice in sestre ter se kot take tudi ločile. Da bomo razmotrивale stvarno in razumno, vljudno in taktno. Vse to pričakujem od delegacije in sem prepričana, da ne bom niti na eni točki razočarana. — Naše ženske poznam in vem, da kadar se gre za ugled in koristi naše organizacije, se bodo pokazale takšne kot si jih jaz slikam in pričakujem.

Zato sestre delegatinje in glavne uradnice S.Ž.Z.! Bodite nam prisrčno dobrodošle. Naša podružnica se bo po možnosti potrudila, da vam napravi dneve vašega bivanja med nami kolikor najbolj mogoče prijetne in zabavne. Komaj že čakamo dneva, ko Vas pozdravimo v naši sredi in Vam povemo, kako smo ponosne, da bomo vsaj za nekaj časa imele med seboj delegacijo naše dične ženske organizacije S.Ž.Z.

V imenu konvenčnih odborov in celokupnega članstva sheboyganske podružnice Vam kličemo: Dobrodošle, drage sestre in na veselo svidenje!

Marie Priland.

M. G.:

Materi

O mati,
beseda,
ki moji duši
skrivnost govoriš,
ti zvezda,
ki v mojem srcu,
prekrasno žariš!
Ti meni življenje si dala,
mladost si moji
moči žrtvovala.
O mati, ti moje življenje!

Dih tvoje ljubezni
mladost mi je zibal,
žar tvoje dobrote
srce mi vžigal,
da srečna —
v pomladi življenja
nedolžnosti pesem sem pela.
Tvoja beseda, najslajša je pesem,
tvoje oči so dobrote izraz,
tvoje roke so skrivnostna zibelka,
cvetje dehteče—tvoj mili obraz.

O mati, sprejmi vdano srce,
vzemi ga, ti ga očisti,
v solzah ljubezni operi,
da bo gorelo, o mati,
moje življenje za te!

B. T.:

Materin dan

ED našim narodom boš našel bore malo sentimentalnosti. Borba za kruh v domovini in borba za obstanek tukaj nas je utrdila. Mislim, da za večino izmed nas četrta božja zapoved nima dosti drugega pomena kot en nauk iz katekizma. In katekizmovi nauki so zato, da se pozabijo, kakor hitro si dovršil ljudsko šolo. Če pridenem k temu še grdo borbo, katero je vodil del slovenskega časopisja proti tradicijam naroda in proti vsemu, kar je bilo kedaj sveto našim očetom in materam, imamo pred seboj sliko naroda, ki se skuša otresti kar najhitreje možno vsake vezi, ki ga veže na dom in na mater.

Marsikak dolar je romal svoje dni črez morje k starišem in še dandanes se dobi sinov in hčera med nami, ki hvalevredno stoje na strani svojih osivelih in onemoglih starišev. Ne, čut hvaležnosti še ni izumrl popolnoma med nami. Da bi se pa ogrevali za praznovanje dneva, ki postavi mater in njen težak poklic enkrat na leto na vzvišeno mesto, zato se brigamo bore malo, dasiravno se večina nas bije ob prsa, da smo državljani Zedinjenih držav. Zameril se nam boš, če ne rečeš, da smo kljub temu dobri državljani. Washingtonova slika visi v marsikateri hiši; tudi Lincolna ne manjka. Četrty dan meseca julija praznujemo neodvisnost z večjim šumom in ropotom kot imajo navado stari Amerikanci. Da bi se pa ogrevali za praznovanje dneva "Materni dan," zato smo se do danes zmenili bore malo. Ko-

liko nas je, ki smo okrasili naša junaška prsa na ta dan z belim nagelčkom, ki je simbol materinske ljubezni? In vendar to napravi vsak dober Amerikaneec na drugo nedeljo v mesecu maju. Želja Kongresa Zedinjenih držav dne 8. maja 1914 in proklamacija predsednika Woodrow Wilsona je šla večji del mimo naših ušes.

Pravi pomen praznika pojasnuje najboljše predlog stavljen v Kongresu Zedinjenih držav. Glasi se, povzeto po "Congressional Record" za mesec maj 1914, tako-le:

"Ker je ameriška mati izkazala toliko uslug Zedinjenim državam in ker je njen poklic vir, iz katerega države zajemajo svojo moč in vzpodbudo; in ker skazujemo čast samim sebi in materam v Ameriki, kadar povzdiguemo dom kot vir države; in

ker ameriška mati stori toliko za dom, za povzdigo npravnega življenja in za vero, in tem potom za dobro vlado in človeštvo; bodi danes sklenjeno:

Da se predsednik Zedinjenih držav tem potom pooblašča in naprosi, da izda poziv na vse državne uradnike, da izobesijo zastave Zedinjenih držav na vseh državnih stavbah, in da naj ljudstvo razobesi zastave po svojih domovih ali pa na drugih za to pripravnih mestih drugo nedeljo v mesecu maju, kot javen izraz naše ljubezni in spoštovanja do mater naših držav.

Poleg tega naj se druga nedelja v mesecu maju imenuje Materin dan in dolžnost predsednikova bo-

di gledati na to, da se vsako leto ta dan obhaja v duhu navedene resolucije.”

Resolucijo je podpisal in potrdil predsednik Woodrow Wilson dne 9. maja 1914 in potom njegovega razglasa je bila proglašena druga nedelja v mesecu maju vsako leto kot državni praznik posvečen ameriški materi.

Kar sem in kar bom dolgujem svoji materi, — je imel navado rekati nesmrtni Lincoln. Isto so trdili vsi drugi slavni možje, ki zavzemajo častna mesta v povestnici Zedinjenih držav. Ista čast kot njim

gre njihovim materam. Mati je rodila in vzgojila ne le predsednike in vojskovodje in vojake, temveč tudi trgovce, poljedelce in delavce. Vsaki izmed teh je prispeval po svojih zmožnostih k povzdigi in napredku naroda, v katerega se more ali preje ali sleje zliti kri našega maloštevilnega naroda. Oni izkazujejo kot dobri državljani dolžno čast svojim materam. Spodobi se, da sledimo mi njihovemu vzgledu in damo čast, komur po pravici gre čast, hamreč njihovim materam in obenem našim materam, ki so prispevale svoj delež k blagostanju in svobodi svobodnih Zedinjenih držav.

P. Cyril Zupan, O.S.B.

Mati vse premore

LABI običaji, nesrečne razvade silijo v naše družine in moramo zdraviti, da odpomoremo kolikor mogoče. Ženski spol z milim čustvom uspeva res mogočneje, kakor pa trdi in osorneji način moške narave, četudi se navajajo najmočnejši prepričevalni dokazi. Razum je višji del človeškega bitja, vendar do srca se pride lažje in po srcu je prijetna, uspešna pot do razuma, do spoznanja.

Sitnariti in očitati ne smemo, prinese le slabo vreme, nedostopno razpoloženje, človeku se pri-graja tudi najboljša stvar.

Odkar ima ženstvo enako pravico pri samovladi, dobile so naše pridne in zavedne ženske veliko večjo priliko delovati v prid svojih in drugih. Pravice naravno prinašajo dolžnosti.

Kvarljivo berilo širi danes najhitreje pokvarjenost v veri in v odnošaju sleherne družine. Čim manj je človek podkovan v verskih rečeh, tim bolj je predrzen; meni nič ne škodi, pravi, lahko čitam, kar mi pride v roke. Imenitni angleški škof Hedley piše: Bralec protiverskega tiska je bil nekoliko poučen v katekizmu, kot otroče je poslušal semintja kako pridigo, ali ni se brigal za bolj temeljito razlago katoliških resnic, — brezbožniki ga prav hitro ujamejo in okužijo. Kdo sme reči: Verska šola in versko čtivo ni potrebno? Ali moremo kdaj zadosti storiti v tem oziru? Ali ni v tem velika naloga naših pogumnih mater, da dobiva naša mladina ne le katoliško šolo, marveč vedno tudi katoliško berilo?

Ženski poskus, mili ženski naval pridere skozi, četudi ne vztraja nobena druga moč; premišljena stvar seveda, potem pa ovita in okrašena s prikupljivo milobo, dobi nepremagljivo moč. Blagor mu, ki zna to skrivno moč porabiti; gorje mu, ako se uporabi za napačne, pogubne namene. Spominjam se, kako so pravili, da sta se tepla fant iz Žabnice in fant od Sv. Duha. Fant iz Žabnice je imel kol,

fant od Sv. Duha pa nekaj žakelj in zadnji je zmagal. Mehak žakelj je vse odbijal ter se ovil okoli težkega kola. Žabničar se je moral udati.

Marsikatero dekle, modro dekle, je fanta prej obrnilo, predno ga je vzelo. Fant jo je snubil, se ji je močno sladkal. Dekle mu reče odločno: Veš, Miha, rada te imam, rada bi te vzela, vendar nečem tvoje nesreče, tudi ne smem nakopavati trnjevo težo nase in na otroke. Stokrat lažje oviti z zlatimi nitkami molitve svoje deklinško nagnenje ter nevarni nagon tako zakleniti v jekleno klet, kot se biti in bojevati z ljutim medvedom. Ako vidim in se prepričam; da pustiš pijančevanje, greva skupaj, drugače pa nikdar ne. Bolje zate, boljše zame. — Ko jo je vabil, naj se pelje ž njim k prijateljem, mu je odvrnila neustrašeno: Imam samo eno dobro ime, imam samo eno pošteno srce. Dobro ime zgubim, če tudi nič slabega ne naredim, kar se pa tiče poštenega srca, ne zaupam tudi sama sebi ne. Gre z nama brat ali sestra ali drugo dekle, potem ostane vse mirno.

Fant je občudoval nežno deklico. Danes se nič ne sramuje, da ga je premagala ženska. Z njeno pomočjo je ukrotil razuzdano strast. Povsod najdemo enake slučaje, imenitne zmage. Vse premalo.

Sv. pismo ne omenja samo Eve, ki je sovražnika poslušala ter mu verjela; sv. pismo navaja blage: Ezro, Judith, Suzano itd., katerih junaška dejanja večno stojijo v bliščeči svetlobi. Ženska ne doseže svojega cilja s trdo glavico, s silnim nastopom, marveč z mehko milobo, vztrajno, nepremagljivo potrpežljivostjo. Bog ji tudi pomaga, ker moli. Indirektno, posredno, to velja. Kako bi začel vleči na dan modre, vsezmagujoče ženske prošle zgodovine. Marsikaj se prišteva v kredit moškim, kar je bil čudoviti čin ponižne ženske. Posredno, indirektno.

Sv. Terezija, rojena 1515, ubogljiva nuna, je vodila tisoče nun, enako število učenih menihov, gorečo duhovščino v Španiji in drugod; kralji, vladarji,

tudi papeži so jo udarjali na dolgosežne prste, vendar njen duh jih je vladal. Da, ženska, velika je tvoja moč, ako vedno upoštevaš božjo pomoč!

Da se pa ne prevzameš, ne smeš nikdar pozabiti opomina sv. Avgušтина (umrl leta 430), ki je bil tudi premagan od ženske, svoje matere — sv. Monike.

On nam svetuje: Nikar biti zadovoljen s tem, kar si, da postaneš, kar še nisi; ako si že sam sebi všeč, tak ostaneš. Gorje ti, ako si upaš reči: "Sem storil dovolj," potem se pogubiš. Vedno prištevej, vedno hodi, vedno naprej. Nikdar ne obstoj, niti ne smeš nazaj, niti ne zavoziti na stran.

Marie Prisland:

Materin praznik

RUGO nedeljo v maju praznujemo v Ameriki najlepšega izmed ameriških praznikov in ta je — Materin dan.

Kakšni občutki nás navdajajo? Če smo tako srečni, da nam mati še živi, ji skušamo z ljubeznijo in darovi olepšati ta njen praznik. Veliko nas pa je tako nesrečnih, da tega ne moremo storiti. Da, še celo njenega groba ne moremo obiskati, da bi vsaj položili cvetko ljubezni na mrzlo zemljo, katera zakriva najdražje bitje na svetu. Ostanemo nam samo spomini na ono, ki nas je rodila, negovala, nas vzgajala v nesebični ljubezni. Njena podoba nikdar ne obledi, spomin na njo je večni. Če smo v nesreči, si želimo materine tolažbe, če smo v sreči, se spominjamo nje in želimo, da bi se z nami radovala. Kolikokrat sem slišala to ali ono rojakinjo, ki je rekla: Oh, škoda, da ne morem tega ali onega dati moji materi.—Mogoče je bilo kako dobro pecivo, ali skodelica dobre kave, katero je mamica tako rada imela, a si radi razmer ni mogla vedno privoščiti. Dasi so to malenkosti, pa se vendar vidi, kam merijo misli in želje.

Zakaj je človeštvu tako globoko vtisnjena podoba matere? Zato, ker je mati korenina, iz katere črpajo otroci telesne in duševne moči za svoj razvoj. Zato, ker mati ne pozna sebe; v njenem srcu ni prostora za samoljubje, v njem je le prostor za ljubezen. Zato, ker mati izgine v svoji osebnosti, pozabi na sebe in živi, da živijo drugi ob njej. Zato, ker mati je ljubezen, njeno delo je delo ljubezni, tiste priproste ljubezni, ki vse ljubi, vse razume, vse odpušča. Zato, ker je materina duša kakor solnce na poletnem polju, vse osvetli, vse ožarja, vse ogreje. Zato, ker mati hodi s svojim otrokom skozi celo življenje, čeprav je že mrtva. Pesnik Cankar je zapisal: V mojem srcu je materina podoba — lepota in blagost, kakor je nikoli in nikjer nisem videl in ki jo bodo živo ugledale šele moje umirajoče oči. — Velik ameriški pesnik Walt Whitman je v svojih pesmicah "The Songs of Parting" postavil najlepši spomenik svoji materi z besedami: Nji, vzorni, izkušeni ženi, ki je bila najboljša stvar na zemlji zame, življenje, ljubezen; nji klešem monumentalni stih med temi spevi, preden se odpravim v večnost in ga postavim kot napis na grobu.

Joževa:

Vljudnost in olika.

ANES končujem ta predmet, o katerem sem pisala zadnjih sedem mesecev. Želim samo, da bi ne bilo moje pisanje čisto zaman ter bom vesela, če sem vsaj nekaj dosegla. Znano vam je, da je naša organizacija v prvi vrsti ustanovljena za pospešitev izobrazbe med nami. Če boste iskale izobrazbe, skušale biti vljudne in olikane, boste šele prav pokazale, da se zavedate namena naše organizacije. Ti članki niso bili napisani v smislu učenja, ampak samo opozoriti sem hotela na nekatere obzirnosti. Jaz ne rečem, da niso naše ženske dobre ali da so nevljudne. O ne. Naše ženstvo je že po naravi prijazno in dobrosrčno. Samo tu in tam je treba kaj opozoriti in če se kaj naučimo, nam bo le v korist in nikdar v škodo.

Če je moje pisanje kaj izdalo in če je organizacija naše ženske kaj ublažila, bo zlasti pokazala

prihodnja konvencija. Prišle bomo od vseh krajev skupaj, znane si samo po imenu. Ko se bodo začeli staviti predlogi, se bo videlo, koliko intelligence imamo. Ali bomo vzrojile, ali se premagovale. Ali bomo oporekale dostojno, ali se pa kregale. Ali bomo ena drugi klubovale, ali pa delale roko v roki. Ali bo naša konvencija trajala cel teden, ali pa bomo gotove v treh dneh. Vse to bo pokazalo, kot bi se v zrcalu ogledale, naš značaj, našo toleranco. Po tem bomo sojene mi in naša organizacija. Če se bo vse izteklo dobro, se bo reklo: S.Ž.Z. je dosegla svoj namen. "Zarja" je s svojimi članki res razsvetlila obzorje slovenski ženi, — ali se bo pa reklo: v treh letih in pol niso dosegle ničesar! Kregajo se sedaj, kot so se znale poprej, ko Zveze ni bilo.

Kateri odgovor bo na mestu — bo pokazala bodočnost!

Uradna poročila in drugo

PODRUŽNICA ŠT. 40 S.Ž.Z., LORAIN, O.

Ustanovljena 21. aprila 1930.

Odbor: Predsednica Amalia Uršič, 1769 E. 33rd St.; podpredsednica Johanna Debevc, 1733 E. 32nd St.; tajnica Frances Brešak, 1769 E. 31st St.; blagajničarka Mary Černelec, 1673 E. 33rd St. Nadzornice: Mary Ravninar, Barbara Jakopin, Agnes Ivančič. Ostale članice: Berta Anzele, Mary Balant, Mary Baraga I., Mary Baraga II., Frances Glavan, Mary Gradisek, Agnes Jančar, Caroline T. Jakopine, Mary Jere, Frances Juha, Mary Kobal, Anna Kos, Anna Kosten, Johanna Kerhin, Anna Lampe, Paulina Lerbahar, Mary Mihelič, Anna Misley, Amalia Mramor, Mary Nemanich, Antonia Ponion, Mary Pogačnik, Mary F. Resek, Mary Smrekar, Antonia Svet, Johanna Svete, Rose Škerjanc, Agnes Tomazin, Frances Tomazin I., Frances Tomazin II., Mary Matilda Tomazin, Annette Udovich, Antonia Udovich, Anna Ursic, Theresa Vidrik, Anna Zalar, Margaret Zaletel, Aloisia Zaletel, Mary Zehel, Louise Zorc, Anna Zgonc, Mary Zgonc.

Podružnica šteje 49 članic ustanovnic.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

NAZNANILO SMRTI ČLANIC S.Ž.Z. ZA MESEC MAREC 1930.

Mary Kurnik, družabna članica podružnice št. 13, San Francisco, Cal. Pristopila k SŽZ. dne 7. oktobra 1928, umrla dne 30. januarja 1930. Bila članica SŽZ. eno leto, tri mesece in 11 dni. Deležna do svote \$10.00, kateri znesek se je izplačal hčeri Mary Skoff.

Marie Kušlan, članica podružnice št. 11, Eveleth, Minn. Pristopila k SŽZ. 3. junija 1928, umrla dne 2. marca 1930. Bila

članica SŽZ. eno leto in devet mesecev. Deležna do pogrebniških stroškov v znesku \$50.00, katere svota se je nakazala soprogu Franku Kušlan.

* * *

NAZNANILO.

Vsem tistim, ki jim ni znano, zakaj se nekaterim izplača samo \$10.00, mesto \$50.00, oziroma \$100.00, se naznanja, da vse tiste članice, ki so pristopile po prvem januarju 19.8 in so **ob pristopu** bile več kot 55 let stare, so družabne članice in so v slučaju smrti deležne samo \$10, in to za venec ali sv. maše. (Citajte pravila, člen III, točka 1.) Vse tiste članice, ki so pristopile pred 1. januarjem 1928, so enakopravne, brez ozira na starost ob pristopu.

—o—

DELEGATINJE PRIHODNJE KONVENCIJE S.Ž.Z.

Podr. št. 1, Sheboygan, Wis.: Kristina Krainc, Ivanka Mohar, Fannie Ribich in Mary Zore. Namestnica Nežka Shober.

Podr. št. 2, Chicago, Ill.: Mrs. Mary Jorga, Miss Angeline Besowshek in Miss Ludmilla Kušar. Namestnica Mrs. Caroline Pičman.

Podr. št. 5, Indianapolis, Ind.: Annie Koren in Mary Vidmar. Namestnica Jennie Gerbeck.

Podr. št. 9, Steelton, Pa.: Mrs. Dorothy Dermeš. Namestnica Miss Mary Sukle.

Podr. št. 9, Detroit, Mich.: Theresa Caizer. Namestnica Anna Potočnik.

Podr. št. 10, Collinwood, O.: Mrs. Mary Urbas in Mrs. Mary Glavan. Namestnice: Mrs. Frances Skubic in Mrs. Agnes Krall.

Podr. št. 11, Eveleth, Minn.: Jennie G. Ozanich. Namestnica Josephine Janežič.

Podr. št. 12, Milwaukee, Wis.: Mrs. Margaret Ritonia in Mrs. Mary Kopač.

Podr. št. 13, San Francisco, Cal.: Mrs. Bara Kramer.

Podr. št. 14, Nottingham, O.: Mrs. Anna Slopko in Mrs. Mary Darovec. Namestnice: Mrs. Josephine Nagode in Mrs. Frances Novak.

Podr. št. 15, Newburg, O.: Josephine Hočevnar. Namestnica Josephine Fink.

Podr. št. 17, West Allis, Wis.: Mrs. Josephine Schlosar, Miss Jennie Windishman in Mrs. Rose Bizjak.

Podr. št. 19, Eveleth, Minn.: Mrs. Antonia Nemgar. Namestnica Mrs. Gabriela Masel.

Podr. št. 20, Joliet, Ill.: Antonia Struna, Anna Pluth, Agnes Skedel in Josephine Erjavec. Namestnica Mary Golobitch.

Podr. št. 24, La Salle, Ill.: Mrs. Mary Klemenčič. Namestnica Jennie Brudar.

Podr. št. 25, Cleveland, O.: Mrs. Frances Ponikvar in Mrs. Albina Novak. Namestnice: Mrs. Dorothy Strniša in Mrs. Mary Otoničar.

Podr. št. 26, Pittsburgh, Pa.: Magdalena Widina. Namestnica Mary Balkovec.

Podr. št. 28, Calumet, Mich.: Mrs. Mary Kocjan. Namestnica Mrs. J. Klobučar.

Podr. št. 4, Oregon City, Ore.: Pooblaščenka Mrs. Marie Prislund.

Podr. št. 39, Biwabik, Minn.: Pooblaščenka Mrs. Julia Gottlieb.

Razmotrivanja

PODRUŽNICA ŠT. 4 S.Ž.Z., OREGON CITY, ORE.

Na naši zadnji seji smo razmotrivali v prilogi prihodnje konvencije in sklenile sledeče:

Svota za pogrebne stroške naj ostane po starem.

Glasilo Zarja bi naj izhajalo po dvakrat na mesec. V slučaju, da to ni mogoče, naj za drugo

številko nadomesti list Amer. Slovenec. Za pokritje stroškov se naj asesment nekoliko zviša.

Članice se naj tudi za naprej sprejemajo brez zdravniške preiskave.

Izvoli se naj duhovni vodja.

Sosesterski pozdrav gl. odboru in vsem članicam SŽZ.

Mary Plantan, predsednica,
Mary Polajnar, tajnica,
Mary Hrovat, blagajnič.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 6 S.Ž.Z.,
BARBERTON, O.**

Na naši seji smo razmotrivali v prilog prihodnje konvencije in sklenile sledeče:

1. Asesment se naj ne zviša, ampak ostane po starem, kot sedaj. Ravno tako tudi svota za pogrebne stroške. Predlog stavljen po sestri Jennie Okolish, podpiran in sprejet.

2. Kar se tiče duhovnega vodje, naj ostane tako, kakor doslej. Predlagano po sestri Jennie Ožbolt, podpirano in enoglasno sprejeto.

3. Ker podružnica ne more poslati delegatinj, želimo, da se vrši druga konvencija v Clevelandu, da se lahko udeležimo.

Želimo obilo uspeha na konvenciji in vse sosestersko pozdravljamo.

Alojzija Zupic, predsedn.,
Frances Smrdel, tajnica,
Jennie Usnik, blagajnič.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 12 S.Ž.Z.,
MILWAUKEE, WIS.**

Na seji smo razmotrivali sledeče:

Ime naj ostane staro.

Točka o duhovnem vodju naj bo kot je sedaj.

Svota za pogrebne stroške se naj zviša na \$200.00, nakar se tudi asesment zviša na 50c. List Zarja naj preneha, da gre svota v sklad za pogrebne stroške.

Margaret Ritonja, tajnica.

**PODRUŽNICA ŠT. 17 S.Ž.Z.,
WEST ALLIS, WIS.**

Na seji dne 13. aprila smo razmotrivali o prihodnji konvenciji. Prišle smo do zaključka, da je najbolje, da ostane vse po starem. Predlagano po sestri M. Sorčič, podpirano po sestri F. Janezich in enoglasno sprejeto.

Josephine Schlosar, preds.,
Jennie Windishman, tajnica,
Mary Sorčič, blagajničarka.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 18 S.Ž.Z.,
COLLINWOOD, O.**

Nasvet naše podružnice je sledeči:

Asesment naj ostane 25c. Ako se ne bo krilo stroškov za Zarjo, naj vsaka članica plača 50c v ta sklad.

Pravilne knjižice naj bodo nove in jih dobijo vse podružnice brezplačno. Plačilne knjižice naj ostanejo stare.

Točka o duhovnem vodju naj bo, kakor je sedaj, namreč, da ima vsaka podružnica svojega g. župnika za duhovnega vodjo.

Ime naj ostane staro: Slovenska Ženska Zveza.

Jennie Welikonja, predsedn.,
Angela Jaklič, tajnica in blag.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 19 S.Ž.Z.,
EVELETH, MINN.**

Na redni seji dne 10. aprila smo razmotrivali v prilog prihodnje konvencije in sicer v sledečih točkah: Sestra Svetlin predlaga, sestra Bobnik podpira, da naj ostane staro ime: Slov. Ženska Zveza. Sestra Annie Petrich predlaga, da ostane svota za pogrebne stroške po starem, kakor tudi asesment 25c. Enoglasno sprejeto.

Točka o duhovnem vodju naj bo kot je sedaj.

Vse drugo prepuščamo konvenciji, ker upamo, da bodo delegatinje ukrenile vse najbolje, da bo vsem po volji.

Antonia Nemgar, predsednica,
Josephine Rozinka, tajnica,
Gabriela Masel, blagajnič.

**PODRUŽNICA ŠT. 21 S.Ž.Z.,
WEST PARK, O.**

Tudi naša podružnica je na svoji zadnji seji vzela v pretres in razmotrivanje razne predloge in nasvete v korist naše organizacije. Prišle smo do sledečih zaključkov:

1. Ime SŽZ. naj ostane kot je in to iz raloga, ker sedaj dobro napredujemo in samo ime katoliška nas ne bo naredilo nič bolj verne.

2. Člen XIV. sedanjih pravil naj ostane kakor je.

3. Asesment naj ostane 25c mesečno. Ako povišamo asesment in svoto za pogrebne stroške, ne bomo nič na boljšem. Za primanjkljaj radi Zarje se naj določi gotova svota, recimo 50c na vsako članico enkrat v letu. Najbolje bi bilo v sredi leta.

4. Tudi ni priporočljivo, da bi se naredilo več razredov, ker to ni zavarovalninska družba, ampak kulturna.

5. Ker imamo svoje glasilo, se seveda mora črtati člen X.

6. Prihodnja konvencija naj se vrši v Clevelandu, O.

Mary Hostaa, predsednica,
Cecilia Brodnik, tajnica,
Sophie Tisovec, blagajnič.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 25 S.Ž.Z.,
CLEVELAND, O.**

Na redni seji 14. aprila so članice naše podružnice razmotrivali v prilog prihodnje konvencije.

V prvi vrsti se naša podružnica popolnoma strinja s točkami št. 1, Sheboygan, Wis., priobčene v Zarji meseca aprila.

V njih so pokrite skoraj vse premembe, katere bi bile v korist in napredek organizacije. Iz tega razloga je bilo predlagano in enoglasno sprejeto, da odobrimo vse predložene točke od podružnice št. 1.

Predlagano in sprejeto je bilo, da bi se plačali polovični stroški za pogreb družabnih članic, to je, ako je pristopila članica,

več ko 55 let stara, naj dobi po enem letu \$25.00, po dveh letih pa \$50.00 v slučaju smrti. Na ta način bi se računala enaka pristopnina vsem novo pristoplim.

Frances Ponikvar, predse.,
Mary Salomon, tajnica,
Dorothy Strniša, blagajnič.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 24 S.Ž.Z.,
LA SALLE, ILL.**

Na naši zadnji seji so se člani ce enoglasno izrazile, da naj ostane vse po starem, kot je sedaj, Charter pa se naj plača iz zvezine blagajne. Predlagano po Mrs. Anna Klopčič, podpirano po Mrs. Terselich in enoglasno sprejeto.

Mary Klemenčič, predsednica.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 33 S.Ž.Z.,
NEW DULUTH, MINN.**

Na naši zadnji seji smo enoglasno sklenile, da naj ostane assesment kot je sedaj. Za stroške Zarje pa naj v mesecu decembru vsaka članica plača gotovo svoto, da se pokrijejo stroški.

Mary Spehar, tajnica.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 37 S.Ž.Z.,
GREANEY, MINN.**

Članice naše podružnice so se izrazile, da je najbolje, da svota za pogrebne stroške ostane po starem. Zaradi lista Zarje se naj assesment zviša na 35c.

Mary Stariha, predsednica,
Kather. Kochevar, tajnica,
Katarina Malarich, blag.

—o—
**PODRUŽNICA ŠT. 39 S.Ž.Z.,
BIWABIK, MINN.**

Na zadnji seji smo razmotrivale glede nameravane večje svote za pogrebne stroške. Prišle smo do zaključka, da je najbolje, da ostane po starem. Ako ne zadostuje assesment 25c, se naj zviša na 35c. Predlagano po sestri Tometz, podpirano po sestri Senek in enoglasno sprejeto.

Johanna Sever, tajnica.

**NAVODILA ZA BLIŽAJOČO
SE KONVENCIO.**

Konvenčni odbor sheboygan-ske podružnice je odobril sledeči program:

Sprejem delegatinj se vrši v nedeljo opoldne, 25. maja, v cerkveni dvorani sv. Cirila in Metoda. Zato naj vse delegatinje in gl. uradnice pridejo v Sheboygan do nedelje opoldne. Po sprejemu se delegatinje vsedejo h kosilu. Po obedu se vrši izlet z avtomobili po mestu in okolici. Ob šestih sledi večerja in po večerji se delegatinjam odkažejo stanovanja. V pondeljek jutro se ob devetih vse delegatinje in gl. odbornice udeležijo sv. maše za dušnice, ki se bo darovala v slov. cerkvi za mir in pokoj umrlih članic. Po maši je otvoritev konvencije v šolski sobi. V pondeljek večer je domača zabava za delegatinje v cerkveni dvorani. V dvorani se zberejo vse članice podružnice, da se z delegacijo seznanijo. V torek večer je gledališki Party za delegatinje in glavne odbornice, v sredo pa banket v počast delegaciji in povabljenim gostom.

Delegatinje, ki želijo, da se jim stanovanje preskrbi, naj pišejo načelnici stanovanjskega komiteja, Miss Mary Gorenz, 1309 Center Ave. Sporočijo naj, ali želijo posamezne sobe, ali hočejo stanovati po dve skupaj.

Vse one delegatinje, ki potujejo skozi Chicago, naj bi uredile potovanje tako, da se snidejo v Chicagi v nedeljo zjutraj in se po električni železnici skupno pripeljejo v Sheboygan. One delegatinje pa, ki bi prišle posamezno v Sheboygan, naj pridejo v cerkveno dvorano na New Jersey Ave., ali pa iz postaje pokličejo telefon št. 2506-W., da pridemo po nje. Za gotovo pa naj bodo vse delegatinje v nedeljo opoldne v Sheboyganu.

Za vsa pisma in drugo, tikajoč se konvencije in delegatinj, velja sledeči naslov: Convention

Hall, North 9th St. and New Jersey Ave., Sheboygan, Wis.

—o—
**POZOR, GL. URADNICE IN
DELEGATINJE.**

Vse tiste gl. uradnice in delegatinje, ki bote potovale skozi Chicago, se uljudno prosite, da pridete v Chicago soboto večer, ali pa v nedeljo, 25. maja ob 7. uri zjutraj. Ob 8. uri se odpeljemo z električno železnico, da pridemo v Sheboygan pred 12. uro opoldne. Tako želijo tam, napravimo jim veselje.

Ako gremo skupaj, lahko vzamemo skupne listke, kar bo veliko ceneje. Vse tiste, ki bote prišle v nedeljo zjutraj, idite takoj na glavno postajo električne železnice (North Shore Line) na East Adams Street and South Wabash Ave. Tam nas počakajte. Ako bote potrebovali kakšnih pojasnil, lahko pokličete na telefon: **Canal 3073.**

Da se ne bote motili, ko pride-te v Chicago, se naznanja, da imamo sedaj v Chicagi čas za eno uro naprej. Mi se odpeljemo ob 8. uri zjutraj po Central Standard Time, Chicaška ura bo tačas devet.

V slučaju kake spremembe, se bo to naznanilo v listu Amer. Slovenec. Prosim pa vse gl. uradnice in delegatinje, da mi kmalo naznanite, ob katerem času nameravate priti v Chicago. V slučaju, da eni ali drugi nikakor ne bo mogoče priti ob pravem času, idite na North Shore Line, kot preje omenjeno, ter vzemite prihodnjo železnico v Milwaukee, kjer se morate prevesti. Na veselo svidenje!

Sosesterski pozdrav!

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

—o—
TAJNICE,

pošljite assesment za mesec maj preje, da dobim v roke najpozneje 22. maja, da lahko poročam na konvenciji natančno stanje organizacije.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

Dopisi

NAŠA POT V LORAIN, O.

Opisati hočem vožnjo v Lorain, Ohio, in povedati, kdo je največ pripomogel, da se je ustanovila podružnica S.Ž.Z. v tej naselbini. Pri naši podružnici št. 10 imamo precej agilnih članic, vendar najbolj agilna in vnetja je Mrs. Poznič. Za našo podružnico je pridobila blizu sto članic in tudi drugače pomaga, kjer more. Njej nikakor ne gre v glavo, da se ženske po raznih naselbinah tako slabo zanimajo za to edino žensko organizacijo v tej novi domovini. Posebno Lorainčanke ji niso šle iz glave. Nekega dne gre tja z eno izmed njenih prijateljic. Posrečilo se ji je, da je dobila v kratkem času 20 žensk, ki so bile pri volji ustanoviti novo postojanko SŽZ. Par dni pozneje gre še enkrat in jih dobi še sedem, da je bil prav fini začetek. Vsa navdušena in vesela jim določi dan, ko pride z ostalim štabom zapriseči kandidatinje. Zaradi lepšega in pa, da bo bolj držalo, se nas je odločilo pet članic, da gremo tja z njo in sicer sledeče: Mrs. Urbas, Mrs. Lovko, Mrs. Darovec, moja oseba, ki mora biti povsod zraven, in Mrs. Poznič kot kašipot in voditeljica. Zaradi sigurnosti in da ne napravimo našim možem nepotrebnih sitnosti, vzamemo seboj našega collinwoodskega pogrebnika Mr. August F. Svetka. To pa zato, ker nam je Mrs. Poznič pripovedovala o nekakih nevarnih križiščih, kjer so večkrat razne nesreče. Da pa ni Mrs. Poznič ostala na laži, je nazaj grede preskrbel Mr. A. F. Svetek, kar bom pozneje povedala. Torej, da začnem. Kot navdušene članice S.Ž.Z. odrinemo iz Collinwooda že ob 2. uri popoldan. Čeravno se je imela vršiti tista zaprisega nove opdruznice šele ob 7. uri zvečer; ko smo se začele zbirati, je sijalo solace, torej štiri ure prezgodaj; preden je pa prišla zadnja na mašino, je lilo kot za stavo. Seveda Mrs. Poznič je v dežju začela, v dežju je bilo treba tudi končati. Pot do tistega velikega mostu v mestu je bila fina, ob vzožju mostu se pa začne polževa vožnja. Še nikoli se mi ni zdel tisti most tako dolg, kot tisti dan. Vzrok te počasne vožnje smo izvedeli na vrhu mostu, tam sta namreč kolidirali dve mašini in tako ustavili skoraj ves promet. Mislila sem si: ena nesreča je že; slabo znamenje: pa to ni bilo nobeno križišče.

Premišljuje, kaj in kako bo, ker sem odšla brez testamenta in slovesa. Ozrem se okoli in vidim, da je že več kot polovico poti za nami, pa še ne vidim križišča. — Vprašam Mrs. Poznič, kje so tisti nesrečni kraji. Zasmeye se na ves glas in pravi: Počakaj, jih boš že videla. In res, komaj izgovori, zagledamo rudečo zastavo, ki jo drži en starček.

Seveda, ko bi bila imela jaz mojo "Lizi" seboj, bi šla kar naprej. Mr. Svetek je bil na drugačne misli in pravi: "Moramo počakati, je samo 'One Way Street'." Po nekaj minutah pride zadaj mašina in izroči še eno zastavo tistemu

starcu, nakar smo dobili znamenje, da smemo iti naprej. Potem smo se brez vsake nezgode srečno pripeljali v Lorain. Mrs. Urbas in Mrs. Lovko ste se kmalo ločili in šle v posete k svojim sorodnikom. Nas pa, ki nimamo tam nobenih sorodnikov, je Mr. A. F. Svetek peljal k njegovi sorodnici, Mrs. Cernelic, katera nas je prav prijazno sprejela in nam zelo fino postregla. Potem so pa stopili v akcijo telefoni. Telefon imajo v Lorain skoraj v vsaki hiši. Potom njega smo naznanili celemu Lorainu, da so prišle Collinwoodčanke.

Po kratkem oddihu smo se podale k Mrs. Udovich. Tudi tam smo bile prijazno sprejete in postrežene. Od tam smo se podale k Mrs. Mramor. Ona je nam postregla pa s kavo, ki se nam je prav fino prilegla.

Ko pridete v Collinwood, vam bomo vrnile. Do takrat pa hvala lepa vsem skupaj!

Tako je prišla sedma ura še prehitro. Šle smo po Mrs. Urbas in Mrs. Lovko in se odpeljemo v Narodni Dom. Tam so bile že zbrane ženske v precejšnjem številu. Seveda, ženske se zavedajo, da je slovenska ženska organizacija nad vse potrebna v tej novi domovini. Jaz vam ključem: le korajžno naprej! Ne odnehajte poprej, da dobite vse dobre Slovenke pod svoje okrilje. Ker ako bote številne in zložne, lahko veliko storite za vašo prijazno naselbino. Za vašo podružnico pa lahko pridobite nagrado. — Mrs. Bara Kramer, tam iz solnčne Kalifornije, je obljubila 10 dolarjev nagrade tisti novo ustanovljeni podružnici, ki bo imela največje število članic ob času konvencije. Mislim, da bo Mrs. Bara Kramer zelo vesela, ako pride njena nagrada v Ohio. Torej, le potrudite se, "saj brez muje, se še čevljev ne sezuje."

Kako se je vršila ustanovna seja, vam ne bom veliko opisovala. Mrs. Poznič, kot začetnica, je predstavila navzočim svoj štab in dala besedo Mrs. Urbas, katera je pohvalila navdušene ženske in jim dala priznanje. Nadalje je dobila besedo Mrs. Darovec, katera je tako navdušeno in lepo govorila, da so vse ploskale. Kdo bi mislil, da zna ona tako govoriti. Hvala, Mrs. Darovec! Jaz pa tako zmerom govorim; kadar je treba in kadar ni, no takrat še rajši. Ženske so bile veselo razpoložene, tako da smo se ob pol 10. razšle v najlepšem zadovoljstvu. Seveda, prej smo jim še obljubile, da bomo še kaj prišle, saj Mrs. Poznič bi bila najrajši kar tam ostala, tako, da smo jo komaj spravile domov. Seveda, saj ji ni zamerit pri tako prijaznih ženskah kot so Lorainčanke, se človek kmalu udomači.

Ves čas našega bivanja v Lorain je bilo brez dežja, kakor hitro pa se je naša vožnja začela proti domu, je začel padati tudi dež. Ker nismo hoteli na tisti razdrti cesti čakati, ali mogoče še zastavo nositi, je Mr. Svetek odšel z nami preko Elirije, menda pa tudi zato, da se Mrs. Poznič prerokovanje uresnici. Ker tam je vse polno križišč in "track line", meni

se jih je zdelo še nekaj več, kot jih je v resnici.

Nad nami se je maščeval tudi star pogovor: kdor z malim zadovoljen ni, velič'ga vreden ni. — Ravno se pogovarjamo, kako je prav, da smo izbrali to pot, ko se pred nami zablješči napis: "Stop! Street closed." Lahko si mislite, kako užaljeni in presenečeni smo enoglasno protestirali nad tako predrznostjo. Pa ni bilo druge pomoči, kot iti eno miljo daleč na okoli, po cesti, ki se nam je zdelo pripravljena za krompir saditi, toliko jamic je imela.

Po vseh teh in enakih homatijah se vendar srečno pripeljemo v Collinwood. Fletno je tako-le se voziti, še bolj fletno pa je, ko se človek zaveda, da razširja eno najbolj potrebnih organizacij v Ameriki. Naselbine, vzdramite se in ustanavljajte nove podružnice SŽZ. Bližnje clevelandске naselbine pa pišite v Collinwood in me vam pridemo pomagat.

H koncu naj še opozorim naše članice št. 10, da plačate assesment za mesec maj malo prej, ali vsaj do 20., ker bom morala poprej vse urediti, predno se podam na konvencijo. Torej prosim! Prihodnja "Zarja" bo nad vse zanimiva, zatorej ne izgubite jo s suspendacijo.

Pozdrav vsem zavednim ženam po širni Ameriki!

Mary Glavan, tajnica št. 10.

* * *

PODRUŽNICA ŠT. 2, S. Ž. Z.
CHICAGO, ILL.

Zadnji mesec smo imeli prvi smrtni slučaj pri naši podružnici, ko je dne 2. aprila umrla ena izmed prvih članic, Mrs. Mary Lavrich. Kako je bila priljubljena, je pokazal njen pogreb. Zapušča soproga in pet otrok, izmed katerih je najbolj poznan William, slovenski odvetnik v Chicagu.

Podružnica je plačala eno sv. mašo, voz za šest pogrebnic in venec. Priporočamo jo v blag spomin in molitev.

Ob enem se naznanja, da se bodo vršile redne mesečne seje od sedaj naprej vsaki četrti četrtek v mesecu, v glavnem uradu, 1845 W. 22nd St. Začetek vsakokrat ob pol osmi uri zvečer. Prihodnja seja se bo torej vršila dne 22. maja. Ne pozabite!

Odbor.

* * *

GLAS OD PODRUŽNICE ŠT. 3,
PUEBLO, COLO.

Znano je nam vsem, da se bliža konvencija Slovenske Ženske Zveze. Glavne odbornice in članice se veliko trudijo za bodočnost naše organizacije. Lepo je to in tako mora tudi biti. Škoda, da radi oddaljenosti ne bomo poslale delegatinje. Razmotrivale smo pa na naših sejah in prišle do zaključka, da bi bilo najbolje, da ostane assesment po starem, kakor tudi svota za pogrebne stroške, namreč \$50.00, oziroma \$100.00.

Drage članice, priporočamo Vam, da nazno berete sledeče liste: Zaria, Ave Maria in Amerikanski Slovenec, kajti to so izvrstni listi, da je zanimivo jih čitati.

Vsaka slovenska hiša v Ameriki bi morala imeti vse te tri časopise.

Pozdrav vsem naročnikom teh listov.
Frances Glach, predsednica,
Margareta Kozjan, tajnica,
Margareta Mehle, blagajničarka.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 5, S. Ž. Z.
 INDIANAPOLIS, IND.**

Pomlad je tu, vsa narava je oživila. Želim, da bi oživele tudi članice naše podružnice in bolj redno prihajale k sejim. Posebno ste prošene, da redno plačujete asesment, ker jaz nimam časa hoditi okoli. Ako ne morete priti na sejo, pa pošljite na dom, vrata so vedno odprta. Katera še nima izkaznice, naj mi naznani, katera pa še jo ni plačala, naj to stori.

Pred kratkim ste dve naši članici praznovali 25 letnico poroke in sicer Mrs. Mary Vidmar, ustanoviteljica naše podružnice in Mrs. Antonia Bajt. Častitam in želim, da bi dočakale tudi 50 letnice.

Sosesterski pozdrav,
Mary Hribernik, tajnica.

* * *

**ZAHVALA PODRUŽNICI ŠT. 5, ZSŽ.,
 INDIANAPOLIS, IND.**

Dolžnost me veže, da se zahvalim članicam podružnice št. 5, SŽZ., ki so se spomnile moje 25 letnice poroke in me iznenadile s tako lepim darom, srebrnim namiznem orodjem, katerega so na moj dom prinesle Mrs. Annie Koren in Mrs. Jennie Grbek. Lepa hvala uradnicam podružnice, ki so s tem največ dela imele. Lepa hvala tudi mojim hčeram za lep dar, ki je, seveda, tudi vse srebrno. Lepa hvala za darilo tudi Mrs. Annie Koren. Naša podružnica se vedno spomni svojih članic in jih obdaruje, kakor prilika nanese.

Sosesterski pozdrav vsem članicam S. Ž. Z., posebno pa članicam podružnice št. 5.

Mary Vidmar.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 7, S. Ž. Z.
 FOREST CITY, PA.**

V naši priljubljeni Zarji je malo slišati od naše podružnice. Bo menda pač vzrok ta, kot ena piše, da vse rajši čitamo, kot pa pišemo.

Nič veselega nimam danes za poročati, pač pa žalostno vest, da smo imele prvi smrtni slučaj pri naši podružnici. Umrla je naša sosestra Sofija Decman, soproga predsednika porotnega odbora K. S. K. Jednote. Zapušča moža in sedem otročičev v starosti od 3 do 21 let. Bila je bolna samo par tednov. Zdravniki ji niso mogli pomagati: ukazali so, da se mora podvreči operaciji, kar pa tudi ni pomagalo. Operirana je bila 28. marca, umrla je na 4. aprila 1930.

Kako je bila rajna priljubljena, so pokazale cvetlice, ki so obdajale njeno krsto in pa njen zares veličasten pogreb. Katerega so se udeležila društva št. 7, S. Ž. Z., Sv. Ane št. 120, KSKJ. v polnem številu, pri katerem društvu je ona spadala. Udeležila se je tudi moška društva

in sicer sv. Jožefa, št. 12, KSKJ. in Marije Vnebovzete št. 77, KSKJ., kakor tudi velika množica prijateljev in znancev od blizu in daleč.

Pokojna je bila rojena v Vinton, Pa., dne 1. januarja, 1884. Bila je dobra, blaga žena, skrbna mati, pridna in delavna članica društev. Težko jo bomo pogrešale. Spavaj v miru, draga sestra, spominjale se te bomo v molitvah.

H koncu pozdravljam vse članice S. Ž. Z. in želim obilo vspeha na konvenciji.

Pauline Osolin, tajnica.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 11, S. Ž. Z.,
 EVELETH, MINN.**

Na naši seji dne 3. aprila je bil stavljen in podpisan predlog, da naj ostane asesment po starem, 25c in to iz razloga, ker ni podporna organizacija, ampak je le nekoliko v pomoč ob času smrti. Skoro vsaka je zavarovana pri raznih podpornih enotah.

Radi prostora v Zarji bi morebiti pomagalo, da bi se dopisi nekoliko skrajšali. Seveda, meni se vidijo še prekratki, ker vsi so lepo spisani, da je veselje jih čitat. Cenjene dopisovalke, kličem Vam: Le tako naprej! Mnogo vas je, ki znate pisati in poročati kako se giblje naša Slovenska Ženska Zveza.

Cenjene delegatnje in glavne odbornice! Premislite naš delavski položaj in nikar se ne prenegajte.

Želim obilo vspeha in sosestersko pozdravljam,

Jennie Ozanich, tajnica.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 18, S. Ž. Z.,
 COLLINWOOD, OHIO.**

Članicam naše podružnice in vsem drugim se naznanja, da priredimo spomladanski piknik v nedeljo, 25. maja, letos, v prosti naravi, na Goriškovi farmi, Noble, Ohio. Ker je ta prostor vsem znan, mi ni treba natančno opisavati dohod tja, omenim naj le, da je sedaj tam vse prenovljeno. V slučaju slabega vremena bomo lahko plesali pod streho in tudi po blatu ne bo treba hoditi in ne voziti, tako je nam obljubil Mr. Gorišek. On že ve, kaj je treba napraviti, da se kolesa ne uderejo in šolni ne umažejo. Zatorej prav uljudno vabim vse Slovenke in Slovenke, da se udeležite našega prvega piknika, v nedeljo, 25. maja. Za dobro postrežbo in pošteno zabavo je preskrbljeno.

Jennie Welikanie, predsednica.

* * *

**PODRUŽNICA ŠT. 24, S. Ž. Z.,
 LA SALLE, ILL.**

Vse članice naše podružnice ste uljudno prošene, da redno plačujete svoj asesment. Ako ne morete priti na sejo, pošljite po kateri drugi članici. Tajnica mora točno vsaki mesec poslati asesment na glavni urad, ali vas pa suspendati. Torej plačujte redno, da ne pridete v neprilike.

Sosesterski pozdrav,
Mary Klemencic, predsednica.

**PODRUŽNICA ŠT. 27, S. Ž. Z.,
 NORTH BRADDOCK, PA.**

Na zadnji seji smo sklenile, da priredimo izlet v prosto naravo in sicer dne 15. junija. Prošene ste vse članice, da se udeležite polno številno, ker dobiček bo šel v blagajno naše podružnice. To bo prva obletnica naše podružnice, ki že šteje 51 članic. Na članstvu ne moremo napredovati, ker je mala naselbina, pa še ta je raztrešena. Napredujemo pa na blagajni.

Vse članice ste uljudno prošene, da nekoliko agitirate, da bomo pridobile vse Slovenke v našo organizacijo. Ako dobimo dovolj število novih članic, bomo na izletu imele časten sprejem. Naprej, za novimi članicami. Pokažimo, da smo zmožne, tudi kaj drugega, kot kuhalnico sukati.

Torej ne pozabite in dne 15. junija pripeljite tudi svoje može in fante, ker preskrbljeno bo za vse, za lačne in za žejne, za plesa željne bomo imele pa fino godbo.

Pozdrav vsem članicam S. Ž. Z., posebno pa članice podr. št. 27.

Ursula Pierce, tajnica.

* * *

GLAS IZ EUCLID, OHIO.

Podružnica št. 32 je vedno pripravljena sodelovati pri cerkvi sv. Kristine. Pomagale smo pri bazarju in nabiramo za velik zvon, da bi še več ljudi privabil v našo cerkev.

Na društvenem polju gremo vedno naprej. počasi, pa gotovo. Redne seje se vršijo vsaki prvi torek v mesecu ob pol osmih zvečer v cerkveni dvorani.

Na zadnji seji smo razmotrivale v prihod konvenciji in sklenile, da ne pošljemo delegatnje, ker je naša blagajna mala. Pa drugič, če bo kje bližje. Glede povišanja svote za pogrebne stroške smo sklenile, da naj ostane po starem. Predlog stavljen po sestri Tereziji Zdešar, podpisan po sestri Mary Vidmar in enoglasno sprejet. Delegatnje pa naj naredijo po svoji presodnosti vse najboljše.

Pozdravljam vse članice SŽZ., posebno pa članice naše podružnice.

Jennie Pink, predsednica.

Podpisani se najlepše zahvaljujem podružnici št. 2 S.Ž.Z., Chicago, Ill., in posameznim članicam za izkazano sočutje ob času izgube moje pokojne soproge Mary Laurich. Lepa hvala za darovane svete maše, za obiske ob času njene bolezni, kakor tudi ob rakvi. Najlepša zahvala za venec, pogrebni voz in posebno pa za tako hitro izplačilo svote \$100.00 za pogrebne stroške. Vsem Slovenkam priporočam vstop v to organizacijo.

Martin Laurich.

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC MARC, 1930.

Podružnica:	Mesečnina:	Nar.Zarje:	Pristop:	Knjižice:	Izkaznice:	Znaki:	Skupaj:	Članic:
1. Sheboygan, Wis.	\$ 15.90	\$10.60	\$1.00	\$ .30	\$ —	\$ —	\$27.80	104
2. Chicago, Ill.	12.30	8.20	1.00	.30	—	—	21.80	82
3. Pueblo, Colo.	16.20	10.80	5.00	—	—	—	32.00	108
4. Oregon City, Ore.	5.55	3.70	.50	—	—	—	9.75	37
5. Indianapolis, Ind.	7.80	5.20	.50	—	—	—	13.50	52
6. Barberton, Ohio	9.00	6.00	.50	—	3.25	—	18.75	60
7. Forest City, Pa.	7.50	5.00	.50	—	—	—	13.00	50
8. Steelton, Pa.	—	—	—	—	—	—	—	42
9. Detroit, Mich.	8.40	5.60	.50	—	—	—	14.50	56
10. Collinwood, Ohio	77.40	51.60	5.50	—	—	—	134.50	493
11. Eveleth, Minn.	17.10	11.40	1.50	—	1.50	—	31.50	114
12. Milwaukee, Wis.	10.80	7.20	.50	.15	4.00	—	22.65	72
13. San Francisco, Cal.	11.55	7.70	2.00	—	18.25	—	39.50	77
14. Nottingham, Ohio	35.10	23.40	1.00	1.50	4.00	—	65.00	234
15. Newburgh, Ohio	18.05	11.70	1.00	.30	23.75	—	54.80	117
16. So. Chicago, Ill.	9.15	6.10	—	—	1.40	—	16.65	61
17. West Allis, Wis.	4.65	3.10	—	—	—	—	7.75	31
18. Collinwood, Ohio	4.95	3.30	.50	.15	.75	—	9.65	33
19. Eveleth, Minn.	23.70	15.80	2.00	.30	3.00	—	44.80	158
20. Joliet, Ill.	42.90	28.60	.50	.15	10.00	—	82.15	286
21. West Park, Ohio	7.65	5.10	1.50	.90	—	—	15.15	51
22. Bradley, Ill.	3.15	2.10	—	—	—	6.50	11.75	21
23. Ely, Minn.	10.95	7.30	2.00	.60	—	—	20.85	73
24. La Salle, Ill.	13.95	9.30	1.50	.45	2.50	—	27.70	93
25. Cleveland, Ohio	45.60	30.40	4.00	1.20	4.50	—	85.70	304
26. Pittsburgh, Pa.	18.90	12.60	.50	—	1.00	—	33.00	126
27. North Braddock, Pa.	7.65	5.10	—	—	.50	—	13.25	51
28. Calumet, Mich.	13.65	9.10	2.50	.75	—	—	26.00	91
29. Broundale, Pa.	3.00	2.00	1.50	.15	—	1.30	7.95	20
30. Aurora, Ill.	3.30	2.20	—	—	5.50	—	11.00	22
31. Gilbert, Minn.	8.10	5.40	1.00	—	—	—	14.50	54
32. Euclid, Ohio	10.95	7.30	2.00	.75	3.25	5.20	29.45	75
33. New Duluth, Minn.	4.20	2.80	.50	.15	.25	—	7.90	28
34. Soudan, Minn.	4.05	2.70	.50	—	1.25	—	8.50	27
35. Aurora, Minn.	1.95	1.30	1.50	.40	—	—	5.15	13
36. McKinlev, Minn.	5.40	3.60	—	—	—	—	9.00	36
37. Greanev, Minn.	2.40	1.60	.50	.15	—	—	4.65	16
38. Chisholm, Minn.	5.25	3.50	3.00	—	—	—	11.75	35
39. Biwabik, Minn.	3.45	2.30	—	—	—	—	5.75	23

Skupaj.....\$511.55   \$340.70   \$46.50   \$8.65   \$88.65   \$13.00   \$1009.05   3426

Preostanek v blagajni zadnjega meseca...\$11,577.31

Skupna svota \$12,586.36

Stroški:

Oglas na Radio	\$ 25.00
Upravni stroški	70.00
Podr. št. 13, za umrlo čl. Mary Kurnik.....	10.00
Podr. št. 11, za umrlo čl. Mary Kuslan	50.00
Podr. št. 11, doplačilo za Gertr. Boitz	50.00
Prenošeno v tiskovni sklad "Zarje"	\$340.70

Skupni izdatki \$545.70   \$545.70

Blagajna dne 31. marca 1930 ..... \$12,040.66

Razdelba skladov:

Sklad za pogrebne stroške	\$ 2084.25
Stroškovni sklad	9956.41

Skupaj kot zgoraj \$12,040.66

Rev. Francis S. Mažir:

Mother's Day

THE annual celebration of Mother's Day dates back twenty-two years, when Anna Jarvis of Philadelphia, Pa., originated the idea. Since that time the celebration of the occasion has grown throughout the United States, Canada, and many European countries. During my recent visit to Jugoslavia, I found the idea of a Mother's Day taking hold of the hearts of the young generation.

A fine characteristic of the Slovene is his undying love and deep reverence for his mother. This sense of loyalty is also the harmonious cord of the hearts of the members of our Slovenian Ladies Union and their families.

Mother's Day will, this year, be a golden day of true happiness and jubilant joy. More than ever before, our wonderful Slovenian mothers will feel the warm love of their beloved sons and charming daughters. Big and little surprises—all showing the grateful children's affections—will, on Mother's Day, fill our Slovenian Mother's hearts. Bouquets of flowers will adorn her dresser and the dining

room table. Spiritual bouquets will be the golden fruits of good mother's own example, in having planted that most precious gift of our Holy Faith in the hearts of her children.

The Creator Himself laid the love for its child into the heart of every mother. That love is a reflection of the indefinite, eternal love of God for His children. Christianity has made motherhood one of the sacred things of life.

Mother's Day is being celebrated in May, the month dedicated to the lovely Queen, Mary Immaculate, Mother of the Incarnate God. Besides our natural Mother, our Savior, dying on the cross, gave us His own Mother to be our Mother also. Thereby, Christ made it easy for us to associate in our thoughts and prayers, His mother, with our own natural mother.

And as Mary, the Mother, stood beneath the Cross on Calvary, so our own mother has been and will remain that heroic mother, to share our joys and crosses.

Out of gratitude, therefore, on Mother's Day: "Say it with flowers and Holy Communion!"

FIRST BOWLING TOURNAMENT OF THE S. L. U.

For the first time in the history of the S. L. U. an official bowling tournament was held between two girls' teams of different branches. The Sheboygan team, in the front row, came out victorious, although the Chicago girls were not far behind in the total pins.

The officers of the Union hope to have a bigger and better tournament next year with more members enrolled from other branches. Come on, Joliet, Milwaukee, La Salle, Aurora, and So. Chicago! Start organizing right now! And what about our far-away members? Wouldn't you like to have a tournament all by yourselves next year — if it is too far for you to come to Chicago, Sheboygan, Joliet, Milwaukee, La Salle, Aurora, or So. Chicago?

The players in the picture are, reading from left to right, front row: Mary Suscha, Agnes Shober, Christina Krainc, Anna Hodnik and Anna Falle. Second row: Jean Besowshek, Ludmilla Kushar, Antonia Glavach, Betty Besowshek and Mae Gottlieb.

Rev. A. Urankar:

Beseda dekletu --- članici S. Ž. Z.

Ženskemu spolu pravimo.. navadno 'ta nežni spol'. Sv. Pismo ga večkrat imenuje "sexus fragilis", to pomeni toliko kot trhel, slaboten. Trdoba, moč, žilavost, sila, krepka pest, vse to se skoro prav nič ne prilega besedi trhel, slaboten, nežen. — Redkokedaj slišiš, da bi bile žene nosile vojaško suknjo, da bi bile vihtele meč, šle v boj in vojsko, bile morda še na čelu vojnih čet, jih vodile od zmage do zmage. Ne, orožje in boj, pa ženska, to gre ravno tako skupaj kakor dan in noč, ali še bolj jasno, kakor kravca in sedlo. Med svetovno vojno so šle nekatera dekleta na bojno poljano, slikali so jih kot ponosne vojake s puško in bajonetom, pa sem videl, kako so druge mladenke in sploh vsi pametni ljudje odmajevali z glavo: češ, pokvarjenost pokvarjena, da se more dekleta spozabiti, da gre na fronto. V starih časih so bila pa celo plemena žensk, ki so se bojevale bolj divje kakor moški. Amazonke so jih imenovali. "Amazonke" še danes pomeni beseda nekaj nenaravnega, strašnega.

Kako pa potem to, da je Cerkev ravno zadnji čas postavila na altar dekleta, ki se je tako daleč spozabila, da je bila generalka vojskinih trum, ki je vodila stotine čet Francozov v bojni metež z Angleži Ivana d'Ark ji je ime, devica orleanska. S takim ognjem še noben poveljnik ni peljal vojake na fronto kakor ona, s takim navdušenjem še noben ni sekal sovražnika, kakor vojak pod roko komandantke Orleanske. Pa jo postavijo na altar? Da jo častimo in si jo stavimo za vzor, za vzor krščanske gorečnosti, dekleta z vojaško naturo, vojaškim življenjem, ki je šla v kri in jezo in klanje? In celo končala na morišču angleškega vojnega soda?

Da le stavi jo Francija, junakinjo svojjo, ki te je vodila v pravičen boj nad roparjem tvojeja življenja, na božji klic te je vodila, le slavi svet dekleta — ki je pozabila na žensko v sebi in šla s krepko pestjo in krepko voljo ter sveto dušo nad one, ki so kradli svetinje francoskega naroda. — Vsakemu dekletu mora biti ta junakinja vzornica.

Vzornica mora biti tudi tebi, dekleta?

Tako: vzornica. Potem pa hajdi, dekleta, puške na rame in bajonet za pas, vojaško voljo vase, vojaško postani srce. — Da, tako tudi jaz mislim. Vsako dekleta mora biti Devica Orleanska, puško in bajonet v roke. Pa kako in zakaj?

Ali ne vidiš sovražnike krog sebe, sovražnike, ki si kopljejo strelske jarke do tvojega srca, kopljejo in rijejo, rijejo in kopljejo v tvojem lastnem življenju, v tvojem lastnem mesu, ali ne čutiš v sebi ognja, ki ga venomer palijo in žgejo, kamor stojiš, ta ogenj, kamor pogledaš ta ogenj, še v nočeh mu konca ni. O ta ogenj, žge in pali do kosti, ta sovražni ogenj nam kali veselje do vsega lepega, do vsega dobrega in svetega, ta ogenj

nam užiga gube v čelo, gube pod oči in gube v lica, ta ogenj nam greni veselje do življenja, da si človek želi, zakaj ni življenje kakor obleka, da bi si to obleko, ki je mnogokdaj tako nadležna, kar slekel in jo vrgel vkraj.

Saj me razumete, kaj mislim.

Dekle, svet, ki v njem živiš, je tvoj sovražnik. Ta svet je grozen v svojih vojnih pripravah, s katerimi naskakuje trdnjavo tvojega srca. Kaj so milijoni, ki jih je poslala ameriška Država na evropsko fronto v primeri z milijoni, ki jih postavlja svet v bojno črto proti tebi, milijoni bojnih sil in te sile so oborožene z bolj strahotnimi vojnimi orodji kakor katerikoli vojska.

Dekle, telo, ki v njem živiš je tvoj drugi sovražnik in ta je v tesni zvezi s prvim. Tvoje oko ti je sovražno, tvoj jezik ti je sovražen, tvoja roka ti je sovražna, tvoja noga ti je sovražna, svojemu lastnemu telesu moraš napovedati boj in ga tudi bojevati s vso korajžjo srca in duha. V tebi mora biti Ivana Orleanska s svojo krepko voljo, s svojo močno pestjo in močno dušo.

Boj je življenje vojaku, ti si vojak božji in tvoje geslo mora biti beseda, ki jo je napisal Sv. Tomaž: "To mora biti opravilo moje, samega sebe premagati in po tej zmagi zavladati."

Premagati moramo svoje misli, ki venomer silijo v tujo posest, ki silijo v jarke sveta. Misli naše so kakor ovce, na pašniku, tuja trava vedno bolj diši kot domača, kakor skrivljena kolesa, so na starem vozu, vedno silijo na stran, ne da bi ravno vozila. Ovčicam je treba s šibo dopovedati, kje naj se pasejo in kolo je treba siloma zavreti in zravnati ojnice, da bodo vozila ravno, tako je treba samemu sebi naviti strune odpovedi in samozatajevanja. Svojim mislim je treba nadeti uzdo odpovedi da ne bodo letali kamor bi hoteli, letali kakor muhe okoli in sedale na vsak gnoj sveta.

Premagati je treba svoje želje, da se ne bodo ujele na vsake limanice, ki so jim nastavljene na oknu življenja, premagati jih in jim zavladati. Da ne bodo kakor neugnana otročad, ki hoče vsako reč, pa naj bo dobra ali slaba, vtakniti v usta, ki je zemljo, travo, vseprek, kar ji že pride pod zobe ali na jezik.

Premagati je treba svojo govorico — in ji zavladati, da ta govorica ne bo usmerjena v hudo. Jezik nam je dal Bog. Pa kolikokrat ga rabimo v satanske namene, namesto, da bi ga rabili v božje namene. Mesto, da bi bil zvon ljubezni naš jezik, je boben, ki kliče nesrečo bližnjemu, ki kliče obsodbo na brata in sestro, mesto, da bi pel pesem božje zaupnosti, brblja kletev sovraštva in hudobije, mesto da bi bil škropivnik, ki blagoslavlja in namaka zemljo za dobroto in božjo rodovitnost, je na hudičem kanglja, iz katere siplje in lije satan gnoj gr-

dega obrekovanja, opravljanja natolcevanja in nečednega besedičenja. Ej, treba je, treba močne pesti in močne uzde, da more kdo zavladati jeziku svojemu. Premagati ga je treba in mu zavladati.

In še je treba premagati svoja neurejena dejanja, voditi jih z razumom in srcem. Vsako naše dejanje naj nosi pečat nesebičnosti. Povečini so naša dejanja obdana s skorjo samoljubnosti, in lastne hvale. In kakor košček kruha je, ki je namazan z maslom ali marmelado, kakor tak kruh je vsako našo delo, pomazano s sladkostjo grde sebičnosti. Delati samo sebi, za svojo hišico zbirati opeko, za svoje gradove, vse usluge svoje meriti s kopitom svojega "jaza", to nam gre. Pa to ni prav. To ni lepo in je grešno. Vsako tvoje delo bodi merjeno in usmerjeno v večnost. Premagati je treba sebe in svojo sebičnost. Premagati je treba Adama v sebi in Evo, ki jim je jabolka rdeča bolj dišala, kakor božja beseda in božja volja. V nas vseh in v vsakem je neugnanost, vsi smo na tem ali onem mestu duše ranljivi, reči hočem, vsak ima svoje mesto v sebi, kjer ga lahko do smrti raniš. To rano moraš premagati s svojo močno naravo. Sama v sebi imaš one sile, ki jo bodo zdravile, te sile ti je dal Bog. Si že slišala kedaj o slavnem junaku Ahilu, ki pripoveduje o njem grška zgodovina.

Bil je junak Ahil že v prvih dneh svojega življenja odločen, da bo kedaj slaven junak. Samo mati ga mora okopati v čudežni vodi božjega studenca, tako je bilo naročilo bogov. In res ga je vzela in okopala v vodi. Po nesreči je pa padel novorojenčku drevesni list na nogo, da voda do onega mesta na nogi ni mogla priti, tako je bil Ahil na vsem svojem telesu neranljiv, samo ono mesto na nogi je bilo ranljivo. To rano je skrbno zakrival vedno v svojem življenju, da bi nihče ne zvedel zanjo in je ne videl in bi mu bilo morda v smrt. Pa kaj, vseeno, zvedel je za to mesto sovražnik in ravno v to mesto je zapodil smrtonosno sulico. Kakor ta Ahil ima vsak človek svoje posebno mesto, kjer je odprt sovražniku na poseben način. Eden je udan Judeževi napaki, cekinčkov mu je pesem življenja, drugi je naenkrat k poželenju mesa, tretji k napuhu življenja.

Dekle tudi ti imaš gotovo svojo rano, kar poglej vase. To rano mora tvoja narava premagati, tvoja dobra in plemenita narava. Zakaj od te rane je odvisno ali boš zmagovala ali ne, ali boš zavladala ali ne. Moč Ivne Orleanske naj te spremlja in te navdaja, da boš krepko zastavila roko proti svojemu sovražniku.

Sveto pismo pripoveduje o Jakobu očaku. Takrat, ko se je vračal iz tujine nazaj domov, se mu je kar naenkrat postavil na pot nek mladenič. Bil je Bog sam. Ta mladenič ga je poklical na korajžo in res sta se bojevala med seboj. V tem

boju je mladenič-Bog Jakobu vrgel nogo iz sklepa, da je Jakob vse življenje šepal. Zakaj mu je dal Bog tak spomin s seboj vse življenje? Zato, da bi ga noga spomnila pri vsakem koraku: Jakob, Bog se je bojeval s teboj zato, da bi se ti zanj bojeval.

To hoče Bog, da se borimo zanj. Bog ni tiste sorte, da bi nas pustil ležati na zelenem travniku življenju kakor na lepem karpetu, pa sanjati o vseh zvezdah i solncu in luni in morda še čakati, kedaj bo sveta popolnost sama padla v naša usta kakor zrela hruška z drevesa. Ne. Za Boga se je treba bojevati. In zato je dal vsakemu svojo rano, svoj spomin. Bog pripusti, da te tarejo skušnjave, zato, da se ne poleniš brez boja, Bog pripusti, da te tarejo dušne bolesti, da te meče božjast greha dan za dnem na tla, da se boš zavedala svoje slabosti, Bog pripusti, da se ti reži hudiček lakomnosti z enega kota, z drugega hudiček nečistosti, s tretjega satan opravljalivosti, s četrtega pa zlomek samohvale in sebičnosti, zato, da se bojuješ sama s seboj za svojo dušo in svojega Boga. Ali vidiš sedaj, da mora biti resnično tudi v tebi moč in vojaška korajža device Orleanske?

V tolažbo pa vedi to. Kakor nam je dal Bog rano, kjer smo odprti sulici sovražnikovi, tako nam je tudi dal svoje moč in svojo milost, z njegovo pomočjo bomo lahko premagali sebe in sovražnike zunaj nas. Sveti Pavel je tako hudo trpel. Sam piše. Angel satanov me muči noč in dan in me biča do krvi. Trikrat sem prosil Gospoda naj mi odvzame skušnjave in trikrat mi je Gospod odbil prošnjo in je rekel: Dovolj ti je moja milost. Tako govori vsakemu, ki zaupa v Gospoda, tako govori tudi tebi, dekle, če se boš v boju s sovražnikom svoje duše obračala do Njega. Na tej svoji napaki, ki te venomer nadleguje, na tej svoji napaki moraš rasti. Ali veš, kaj je biser. Biser se tvori v morski školjki. Kakor druge žive stvari, ima tudi školjka svoje zajedavce, bacile bolezni. Toda školjka ima v sebi neko snov, ki jo izloči in ovije krog svojega sovražnika, tista bela snov polagoma popolnoma zapneni in strdi v belo, blestečo krogeljico, ki jo zemljani potem nazivljejo biser in jo z vso strastjo lovijo. Tako moraš ti krog svoje napake oviti milost božjo, božjo pomoč in videla boš, da boš lahko zatrla sovražnika, ki se zajedava v meso tvoje duhovnosti.

Devica Orleanska ni padla sveta z nebesa in tudi svoje gorečnosti za božjo stvar mimogrede utrgala kje na vrtu življenja. Najprej je ubila v sebi sovražnika, potem je šla na sovražnike svoje domovine in Cerkev je danes ne časti kot vrlo soldatko, temveč kot dobro molivko in prosivko in častivko božjo. Molitev je bilo njeno orožje. V molitvi je sleherni dan zadobila moči in sile, da je sebe premagovala in zmagała svet.

Molitev naj bo tudi tebi, dekle, orožje v boju za Boga.

Gospodinjski kotichek

Tuna Chowder.

Skuhaj krompir v lupini, ga olupi in pusti, da se shladi. Vzemi eno kano Tuna Fish, dve čebuli sesekaj na drobno in kuhaj, da vre 10 minut. Torej Tuna Fish, čebulo, malo popra in soli skupaj zmešaj. Potem vzemi kastrolo, jo namaži z maslom. Najprvo eno vrsto krompirja na tenke kose (slices) zrezanega in malo osoli, potem Tuna Fish in tako naprej, dokler imaš kaj rib. Potem eno kanto Tomato Soup in pol vode, zmešaj in polij po vrhu. Potem pol šalce ribanega kruha zrumeni na maslu, pa po vrhu potresi, in eno žličko putra, pa še malo s poprom potresi. Daj v vročo peč, da se peče pol ure, pa je gotovo. To zadostuje za štiri osebe.

Ta jed bo gotovo vsakemu ugačala.

Mary Urbas, Collinwood, O.

* * *

Nadevana prsa s paradižnicami.

Duši, a ne prav do mehkega, malo riža, zelenega graha in jeter. To natlači v nasoljena telečja prsa ter jih deni v kožo na mast, narezano čebulo, razpolovljene paradižnice in zeleno. Ko se sok do polovice zduši, vzemi prsa iz kože, pretlači sok skozi sito in duši potem prsa v tem soku, kateremu prideni nekoliko juhe, 2 žlice moke in naredi primerno gosto omako.

T. R.

* * *

Praženi vlivanci ali omelete.

Napravi redko testo iz 2 do 3 jajec, eno šalco mleka in eno šalco moke; razmotač, da bo gladko. Opeci vlivance v ponvi za omelete.

Pripravi nadev takole: 2 šalci zdrobljenega sira, eno šalco kisle smetane, 2 jajca in sladkorja, kolikor ugaja tvojemu okusu; namaži s tem nadevom omelete, zvij jih, vsako posebej zloži v posodo in jih peci še četrť ure v

peč, ki pa ne sme biti prevročna, da se ti ne prižge.

Z mezgo namaži omelete na eni strani, s katerokoli mezgo, zvij jih ter potresi s sladkorjem in daj takoj na mizo.

Ali pa namaži omelete z dušnimi jabolki, v katere deni sladkorja in cimeta, zvij skupaj in daj gorke na mizo.

T. R., Eveleth, Minn.

* * *

Mandeljnov orehov "cake".

Kupi en funt mandeljnov, stolci, olupi, deni jih na šalco vrele vode, kuhaj jih 5 minut in mešaj; deni par zrn soli, eno malo žlico Baking sode, eno šalco masti, šalco sladkorja, dve šalci moke, funt orehov in eno jajce. Vse to dobro zmešaj. Namaži ponvo z mastjo (če hočeš, potresi z moko), deni notri, pripravi peč navadno kakor za kruh, postavi v peč in peci 20 minut. Naredi še žlico mleka, tri žlice Powder sugar, zmešaj in namaži povrhu, kadar je pečen. Boljši je za jesti drugi dan.

Mrs. Margaret Arko,

Barberton, O.

* * *

Nemški gulaž.

Deni v ponvo žlico masti, dve na drobno zrezani čebuli deni na vročo mast, mešaj tako, da je čebula rumena. Potem eno malo žlico jesiha, meso govedine od stegna, zreži na orehove drobne koščke. Meso deni na čebulo, prideni soli in hude paprike, kar je prav. Dobro premešaj, pokrij, duši tako dolgo, da mast vse popije; ko je pečeno, deni žlico moke in mešaj, da se zrumeni. Zalij z župo ali vodo, dobro premešaj, in ko vse to zavre, prideni še pol malega stroka česna, pol žlice kimla in majoran. Vse to prav na drobno seseklaj na dilci. Kuhaj dve ali dve in pol uri. (Če hočeš še par olupljenih, napol kuhanih krompirjev in na kocke zrezane deni notri.)

Mrs. Anna Brunski,

Barberton, O.

Trije rodovi.

DOGODKI IZ NEKDANJIH DNI.

Spisal Engelbert Gangl.

(Dalje.)

In lepo je bilo, kar je gledal pred seboj! Solnce se je že dvignilo nad gorske vrhove, in lepo, sveže jutro je plavalo daleč naokrog. Megla, ki je leno visela nad dolino ter jo kot gost pajčolan zagrinjala in preprežala, je jela bežati pred svetlobo mladega jutra, in svet, lep in velik, se je odpiral Joškovim očem. Po njem se je prožila cesta kot bel, širok trak, umetno zagrnjen in položen med griči in dolinicami, ob vodah, preko njiv in kraj gozdov. In ta cesta je šla naprej in naprej brez konca in kraja. Vanjo so se iztekale steze in pota, ki so kot močne žile vezale z glavno cesto kraje ob desni in levi strani. Samo tam daleč, tako se je zdelo Jošku, tam, kjer stoji na višini lepa in velika cerkev in kjer se razvrščajo ob nji hiše — tam je ceste konec.

Oče je stal za sinom, in njegovi pogledi so šli za pogledi sinovimi. Z bičem je kazal na cerkev in na hiše in dejal: "Glej, to je Novo mesto!"

"Novo mesto!" je ponovil sin in pokimal z glavo; "a—ha!"

"A sedaj sedi, da prideva naprej!"

Oba sta zopet sedla na voz. Oče je mahnil z bičem, in konja sta potegnili. Veselo je šlo po cesti navzdol. Krepko sta se upirala konja teži voza, da ni zropotal po strmini. Nozdrve so se jima odpirale v globokih dihih, in goste pene so se kupičile na brzdah. Kamenje je škripalo pod coklo, kakor da čuti bolečine in voz je odskakoval in se zibal semtertja. Šlo je oprezno in vendar veselo po grdi cesti, koder je stalo ob krajih mnogo znamenj, ki so jih postavili v spomin ponesrečenim voznikom in potnikom.

V Novem mestu so krmili. V gostilnici, kjer se je ustavil voz, je Jožek izpregel ter odvedel konja v hlev, kjer ju je skrbno odrgnil s slamo, ker sta bila potna. V lestvo, pripeto k zidu, je dal krme, v jasli pa je nasipal ovsa ter se je odpravil v gostilniško sobo, prisedel k očetu in z njim zajtrkoval.

Po zajtrku sta se pa napotila po mestu; k mesarju sta šla, ki je kupčeval z Zaviniščakom. Ta se je pogodil z njim in sklenil novo kupčijo. Potem sta šla tudi k advokatu, ki je bil Zaviniščakov zastopnik v pravnih zadevah. Tu in povsod, kjer sta se ustavila oče in sin, je predstavljal stari mladega z veseljem in ponosno: "Glejte, to je moj sin, moj Jožek!"

"Lepega fanta imate, Zaviniščak!"

In staremu so močno prijale take laskave besede.

Ko sta stopala s sinom sama po novomeških ulicah, mu je govoril oče: "Vidiš, Jožek, taka-le pota boš moral polagoma opravljati sam."

Ura se je pomaknila že proti šesti popoldne, ko sta se odpeljala Zaviniščaka iz Novega mesta. Hotela sta se voziti v mraku in hladu, da ne bo živina preveč trpela, zato se nista prej odpravila na pot.

* * *

Dolgotrajna je bila pot do Kranja. Od Novega mesta preko Ljubljane do lepe Gorenjske sta počasi vlekla konja težki voz. Spotoma je bilo treba mnogokrat počivati, da sta se odpočila voznika ter nakrmila in napojila živino pred vozom in na vozu.

Jožek se je čutil vsak hip večjega in bolj moškega.

"Tako otroče se mi zdi, ako me kličete za Joška," je dejal očetu.

"Pa kako ti naj rečem?" ga vpraša oče. Zdelo se mu je dobro, da je sin začutil moštvo v sebi.

"Kar Jože mi recite, Joška ni več!"

In v resnici ni bilo več tistega Joška izza Zaviniščakove peči. Ostal je doma. Živel je v sanjah otroških let. Poleg očeta je sedel na vozu krepak kmetiški fant, ponosen na svojo prvo pot v veliki svet, ki se je odpiral pred njegovimi očmi. Nikoli ni mislil, da je tolik, ko je gledal vanj izpred domače hiše. Zastirale so ga gore na obzorju. A ko ga je preko njih ponesla pot, so zopet v dalji zrasle pred pogledi nove gore, višje in skalovitejše od domačih gora. A tudi preko teh ga je dvignila pot, in sedaj mu stoje pred očmi še višje in mogočnejše: tik pod oblake neba sezajo ostrovrhi gorenjski velikani, razkošno ozarjeni z zlatom solčnih pramenov. Bistro Jožetovo oko je natanko razločilo vsako drzno črto sivih grebenov, ki so se ob njih trgali leno veslajoči oblaki in se umikali sijaju zlatobleskega solnca.

In ob znožju ogromnega, veličastnega zidovja je stalo vrhu skalnatega brega mesto Kranj. Zelena voda je šumela pod njim. Obrežne hiše so se ogledavale v valovih savskih voda, da se je zdelo Jožetu, kakor da sanja v globočinah še eno mesto, pogreznjeno vanje, pričarano iz valov.

Jože je vstal s sedeža in stoje strmel v lepoto, ki je ni slutilo njegovo srce.

Hotel je više in više; spel se je na prste. Želel si je v visočine, da bi mogel iz nje z enim samim pogledom prezreti vso to okolico, z enim samim pogledom vsrkati vase ves ta čar, ga zakleniti v dušo in ga ponesti s seboj. Ni se mu zatožilo po domu, zahrepenelo se mu je po tujem svetu, oblagodarjenem z lepoto, doslej neznanu, nesluteno.

‘‘Kaj hočeš? Kaj stojiš?’’

Očetovo vprašanje je šlo mimo njega.

‘‘He, fant! Glej, da ne padeš pod voz! Jože!’’

‘‘Pustite me, oče, da gledam! Da gledam in vidim!’’

Gledal je Jože, a staremu je švignila mimo spomina doba, ko so tudi njemu hrepenele oči po lepoti. Izpregledal je zdaj tudi sam in videl je, kako je lep svet. Tolikokrat je vozil tod in ni videl lepote. Glava se mu je sklonila na prsi. Duh se mu je potopil v one mlade dni, ko je umel lepoto.

Počasi so stopali konji po mostu. Votlo so odmevali udarci kopit. Ko se obrne cesta v hrib, sta stopila oče in sin z voza. Počasi sta peljala navkreber. V dolnjem koncu trga je zavil voz v široko dvorišče. Iz hiše je stopil debelušen mož. Veselo je pozdravil prišleca: ‘‘Na zdravje, Zaviniščak!’’

‘‘Evo ti mojega sina, Valentin!’’ je rekel Zaviniščak, vrgel vajete Jožetu in stisnil Ribiču roko.

* * *

Zvečer je legel Jože zgodaj spat. Truden je bil. Hitro je zaspal in sanjal je čudne sanje, prepletene s svetlimi žarki. Na njih je priplavala do njega deklica, kakršne še ni videl doslej. V pozdrav mu je zazvenel njen smeh, njena bela roka mu je hitela naproti. Ko se ga je dotaknila, so mu žarki razvneli srce, da je bilo veselo in srečno.

Ko je Jože že spal, sta sedela v posebni gostilniški sobi stari Zaviniščak in Ribič. Polič vina je stal pred njima. Glavi sta tiščala drug k drugemu, govor jima je bil važen in šepetajoč, kakor da bi se bala gluhih sten.

‘‘Jože mi je edinec, in vse bo njegovo, kar imam,’’ pravi Zaviniščak, ‘‘dober fant je, lahko bo izhajati z njim.’’

‘‘Povem ti naravnost; ni gosposka in ni kmetiška moja Lenka, a imam jo rad. Učila se je v škofje-loške msamostanu, da bere in piše in tudi izračuna, kar rabi za dom!’’ Ribič je dvignil kozarec. ‘‘Na zdravje! Pijva! — No, in — hm! — k meni hodijo vsakovrstni ljudje. Imam dobro vino in dobro kuhinjo, pa hodi tudi gospoda k meni. Gospodi-jaz ne verjamem nič. Če bi mi kdo dejal: ‘Daj mi Lenko za ženo!’ bi mu odgovoril: ‘Saj nečeš Lenke, ampak denarja si željan.’ In vedno čujem, kako govore, da je lepa in gosposka. Pa se tudi ne brani, ako ji pogladi gosposka roka podbradek. Laskanje prija

celo moškemu, kaj ne bi dekletu. A jaz bi udaril laskača, toda potem bi ga več ne bilo k meni. Sam pa ne morem popiti in pojesti vsega. In pa tudi dohodkov bi ne bilo. Poganja se za Lenko nekdo tu iz Kranja.’’ Jezno je zavrtel kozarec med prsti, potegnil z roko po čelu in nadaljeval: ‘‘A zadolžen je do grla in še črez, zatorej mu je ne dam. Daleč je res do tebe, a saj ne stoji nikjer zapisano, da bi moralo dekcle vedno biti v očetovi bližini. Pet tisoč tolarjev ji dam, pa udari, če ti je všeč!’’

Zaviniščak se je premaknil na stolu. Trčil je z Ribičem, in bila sta dobre volje.

‘‘Jože se ne bo upiral. Kar mu rečem, to stori. Kaj pa Lenka?’’

‘‘V moji hiši velja moja beseda!’’

‘‘Počakajmo še toliko, da vidimo, kaj bo z vojaščino,’’ pripomni Zaviniščak. ‘‘Govoril sem že z metliško gospodo in zvedel sem, da ga ne bodo vzeli, ker mi je edinec in ker sem star in ga rabim za podporo. V tem ga izpustim samega v svet, da se razgleda in osamosvoji. Približa naj se Lenki in naj govori, kakor ga naučim. Ako se oglasi srce, tem bolje. Saj ni napačen fant, morda pojde brez ukazov!’’

Drugi dan je bil semenj, zatorej sta morala moža spat. Kupčija je bila dogovorjena, vino izpito. Treba je bilo samo še spanja.

V mladem solncu so zagorele gore, ko je stopil drugo jutro Jože na dvorišče. Čist, hladan vzduh je plaval z gora v dolino. Veselo so se razširile mlademu Zaviniščaku prsi, ko je stopil z dvorišča na trg in se ozrl na severno stran. Nebo je slonelo na gorskih vrhovih, stopljeno z njimi v prijaznem poljubu. Od vrhov se je dvigalo više in više, kipeče v silni lok, izklesan iz presojnega, kristalnega stekla. Doma v Zavinkovcih ni videl nikoli tolike krāsote. Iztegnil je roke. Rad bi se dotaknil zlata nebeškega, a bilo je predaleč, in Jože je bil tako majhen. Nedosežno je plavala lepota nad njim.

V hlevu so zahrskali konji. Okrenil se je Jože na dvorišče nazaj, da potolaži žival. Ko je stopal po veži, so prišumeli po stopnicah iz prvega nadstropja nagli koraki. Ozrl se je Jože tja in ko se je ozrl, je stala pred njim deklica iz nocojšnjih sanj.

Bila je Lenka.

Jože se je odkril in pozdravil: ‘‘Dobro jutro!’’

Prijazno je odzdravila Lenka. Z rokami je segla v lase, da si poravna kito, ki jo je bila prerahlo pripela. In tako je stala pred njim v mladi svežosti, sama lepo, kipeče jutro življenja!

Jože ni vedel, ali jo naj ogovori ali naj gre v hlev h konjem. Zazdelo se mu je, da je deklica domača hči, zato je vprašal: ‘‘Ali si morda Ribičeva?’’

‘‘Ribičeva sem, to je res! Ali kako prihajaš do tega, da me tikaš?’’

‘‘Pri nas se tikamo vsi, ki smo enih let.’’

“Ali si morda Zavinščakov? Še nikoli te nisem videla.”

“Glej, saj me tikaš tudi ti!”

“Enako z enakim! No, ali si, ali nisi?”

“Sem! Zavinščakov sem, in Jože mi je ime. Prišel sem z očetom.”

“Potem pa nisva tujca, zakaj mnogo sem že čula o tebi. Saj je bil tvoj oče že večkrat tu in kadar je bil tu, je vedno govoril o tebi. In tako si moj znanec, čeprav te še nisem videla. Neznani znanec!”

Rahlo ga je trepnila po rami in odbrzela proti gostilniškim prostorom. Na pragu je obstala in se obrnila k Jožetu: “Saj se še vidiva danes!”

Jože je stal in ni odgovoril ničesar. A srce jo je prosilo, naj ostane in ne hodi od njega. Toda vrata so se zaprla, in Lenka ni bilo več.

Na ulici, v hiši in na dvorišču je vse oživel. Življenje je prihajalo s krikom in šumom. Začelo se je prelivati po ulicah gorindol. Sejmarji so hodili v gostilnico. Zarožljali so noži in vilice, žvenketale so čaše in steklenice. Konji so kopali trda tla v hlevu. Stari Zavinščak je prizdehal k Jožetu. Vesel mu je bil obraz. Na sejmišču so se zgrinjali ljudje.

V.

Lenka je odšla z Jožetovim srcem v Zavinkovce. Živela je v njegovem sladkem upanju, v njegovih vročih željah.

Oče je gledal sina, kako mu uhajajo pogledi preko visokih gora. Veselo si je mel roke. Ob prihodnjem semnju pa je moral Jože sam v Kranj. “Pozdravi starega Ribiča, a še srčneje mi pozdravi Lenko!” je naročil sinu pred odhodom.

In ko je izročal Lenki pozdrave, ji je gledal v oči in ji pravil, kako radi jo imajo doma vsi: oče in mati, a najbolj on sam, Jože. Vzel bi jo s seboj, ko bi hotela iti.

“Lepo je tudi pri nas, zakaj trte rasto tamkaj in vse polno je lepih brezovih gozdov. Ni toliko visokih gora, a naše njive so ravne in plodovite. Travniki so zeleni, in ptice pojo v zraku. Glasno šume naše vode, doli pod Zavinkovci pa stoji mesto, staro in čestitljivo. Z zlatim solncem se vsako jutro okoplje jabolko farne cerkve, tako visok je zvonik, da prvi ujame jutranji solnčni pozdrav!”

Vse te besede si je bil sestavil v mislih, ko je potoval v Kranj in preudarjal, kako naj govori, ko bo Lenki izročal očetov pozdrav.

Lenka je stala pred njim. V prvem trenutku ni vedela, kaj naj odgovori. Lepe so se ji zdele njegove besede. Kakor bi jih čitala iz knjige. Odgovora niso našle v njenem srcu, ker je bilo hladno. Okrenila se je Lenka, da odide. Napravila je nekoliko korakov, potem pa se je zopet obrnila k Zavinščaku. Nekaj mu je vendar morala odgovoriti.

“Nikar mi ne pripovedujte povesti,” pravi, “take povesti lahko pripovedujete komurkoli doma, a meni prizanašajte z njimi!”

Potem je odšla na nasprotno stran. Ko je že izginila v hiši, je čul Jože, kako zaničljivo se glasi njen smeh. Nikoli mu še ni bilo tako tesno pri srcu. Hotel je biti vljuden in odkritosrčen, a dekle mu je vračalo vljudnost in odkritosrčnost s porogljivim posmehom! On — Zavinščakov Jože — bi se bil najrajši obrnil in pokazal Ribičevi hiši za vedno hrbet. Ali imel ni toliko odločnosti, da bi storil to brez očetovega dovoljenja. Njegov užaljeni ponos ni imel toliko moči, da bi voljo izpremenil v dejanje.

Na semnju so ga obstopili kupci, ki so se seznanili z njim zadnjič, ko je prišel z očetom.

“Danes pa kar sam!” so govorili vanj.

Poudarek teh besed je bil tak, da je bilo čuti iz njih pohvalo. Jožetu so dele dobro. Čutil se je počaščenega. Kupčevanje, pogajanje, hrup in šum so vplivali nanj toliko, da ni utegnil dosti razmišljati o današnjem sestanku z Lenko. Vendar so mu zdaj in zdaj ušle misli tja do nje.

(Dalje prih.)

FRANK BURGER

— GROCERIES and MEATS —

1306 Commonwealth Av., New Duluth, Minn.

Phone Douglas 144 — 145

— Naš lekarnar —

JOSEPH HLAVATY

1858 West 22nd Street, Chicago

Zanesljiva zdravila — Najnižje cene.

ZDRAVNIŠKI PREDPISI se izvršujejo natančno po navodilih.

Phone Canal 0151 — 0164

AKO HOČETE FINO POHIŠTVO

po zmernih cenah, pridite k nam, ker imamo vsega na izbiro.

Jacob Gerend Furniture Store

SHEBOYGAN, WIS.

Proporočamo naš

— POGREBNI ZAVOD —

Dobite nas po dnevi in po noči.

Telefonirajte na: 377-J ali 4080-W.